

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen (hierna: de rechtbank), van 3 augustus 2009 in zaak nr. 08/7790
in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 februari 2009 heeft de staatssecretaris het besluit van 6 februari 2008, waarbij het door de vreemdeling gemaakte bezwaar tegen het niet ambtshalve doen van een aanbod op grond van de Regeling afwikkeling nalatenschap Vreemdelingenwet (oud) niet-ontvankelijk is verklaard, ingetrokken en het bezwaar alsnog ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 augustus 2009, verzonden op 6 augustus 2009, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 september 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de tweede en derde grief is aangevoerd, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, met dat oordeel volstaan.

2.2. In de eerste grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het beroep louter is gericht tegen het besluit van 6 februari 2009.

2.2.1. Nu hangende beroep het besluit van 6 februari 2008 is ingetrokken en een nieuw besluit is genomen, dient het beroep ingevolge artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) geacht te zijn gericht tegen zowel het nieuwe besluit als het oude besluit. Dit heeft de rechtbank niet onderkend. De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd voor zover de rechtbank het beroep niet gericht heeft geacht tegen het besluit van 6 februari 2008. Voor het overige dient de uitspraak te worden bevestigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.4. Indien, afgezien van de vraag of aanleiding bestaat tot een proceskostenveroordeling over te gaan, geen belang meer bestaat bij een beoordeling van de zaak, dient het beroep niet-ontvankelijk te worden verklaard. Vervolgens moet worden bezien of in de omstandigheden van het geval, en in het bijzonder in de reden voor het vervallen van het

procesbelang, grond is gelegen om over te gaan tot een proceskostenveroordeling. Een dergelijke grond kan zijn gelegen in de omstandigheid dat het bestuursorgaan aan de appellant is tegemoetgekomen. Met toepassing van artikel 8:75 van de Awb is een proceskostenveroordeling in dit geval mogelijk, nu door het alsnog geven van een inhoudelijk oordeel over het gemaakte bezwaar sprake is van tegemoetkomen in de hiervoor bedoelde zin.

2.5. Het inleidende beroep, voor zover gericht tegen het besluit van 6 februari 2008, is niet-ontvankelijk.

2.4. De staatssecretaris, thans de minister van Justitie, dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 3 augustus 2009 in zaak nr. 08/7790, voor zover de rechtbank het beroep niet gericht heeft geacht tegen het besluit van 6 februari 2008;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank ingestelde beroep, voor zover gericht tegen het besluit van 6 februari 2008 niet-ontvankelijk;
- IV. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- V. veroordeelt de minister van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 644,00 (zegge: zeshonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- VI. gelast dat de minister van Justitie aan de vreemdeling het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 223,00 (zegge: tweehonderddrieëntwintig euro) voor de behandeling van het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. C.J. Borman, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken, ambtenaar van Staat.

w.g. Borman
lid van de enkelvoudige kamer

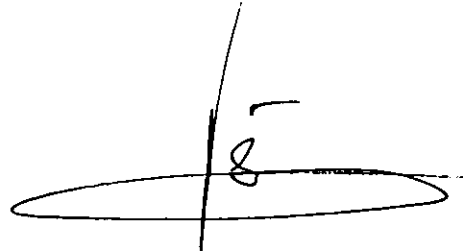
w.g. Vreken
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 april 2010

434-638.

Verzonden: 21 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal bar across the middle, and a vertical line extending upwards from the center of the bar.

mr. H.H.C. Visser

AFSCHRIFT

Zaaknummer: Awb 08/7790

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren
van gestelde Iraanse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. N.B. Swart, advocaat te Groningen

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door S. Raterink, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

1.1 Bij brief van 11 december 2007 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen verweerders weigering om hem in aanmerking te brengen voor een verblijfsvergunning op grond van de Regeling afwikkeling nalatenschap Vreemdelingenwet (oud) (hierna: de Regeling).

1.2 Bij besluit van 6 februari 2008 is het bezwaar van eiser door verweerder niet-ontvankelijk verklaard.

1.3 Op 3 maart 2008 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.4 Op 6 februari 2009 heeft verweerder dit besluit ingetrokken en een nieuw besluit genomen. Dit besluit is verzonden op 10 februari 2009. Verweerder heeft verzocht om op grond van artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) het beroep gericht te achten tegen dit nieuwe besluit op bezwaar van 6 februari 2009.

1.5 Bij brief van 8 mei 2009 heeft de rechtbank eiser verzocht binnen drie weken de tegen dit nieuwe besluit op bezwaar gerichte beroepsgronden in te dienen. Deze gronden zijn op 20 mei 2009 ingediend.

1.6 Verweerder heeft de gedingstukken ingediend.

AWB 08/7790

blad 2/3

1.7 Het beroep is behandeld ter openbare terechtzitting van 30 juli 2009. Eiser is verschenen bij gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 De rechtbank overweegt allereerst dat met het besluit op bezwaar van 6 februari 2009 niet in materiele zin door verweerder tegemoet is gekomen is aan de bezwaren van eiser. Eiser wenst immers in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van de Regeling. Bij het besluit op bezwaar van 6 februari 2009 is het bezwaar van eiser weliswaar ontvankelijk geacht, maar niet gegrond verklaard. Op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting wordt het op 3 maart 2008 ingestelde beroep thans geacht (louter) te zijn gericht tegen het nieuwe besluit op bezwaar van 6 februari 2009.

Standpunten van partijen

2.2 Verweerder is van oordeel dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier op grond van de Regeling omdat zich een contra-indicatie in de zin van criminele antecedenten voordoet. Ingevolge verweerders beleid, opgenomen in de Vreemdelingen-circulaire (Vc) 2000 onder B14/5.3.1 wordt de verblijfsvergunning op grond van de Regeling niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde. Dit is ondermeer het geval indien wegens een misdrijf een veroordeling tot een gevangenisstraf heeft plaatsgevonden of een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd en het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van de straff(en) of maatregel(en) in totaal tenminste één maand bedraagt.

2.3 Eiser betwist niet dat zich een contra-indicatie voordoet, doch stelt dat er bijzondere omstandigheden zijn die maken dat de gevolgen van de weigering een verblijfsvergunning als hier voren bedoeld te verstrekken onevenredig zijn in verhouding tot de met verweerders beleidsregels te dienen doelen. In dat verband is aangevoerd dat zijn gezondheid zeer wankel is omdat hij is besmet met het HIV virus. Eiser is verslaafd en neemt deel aan een methadonproject. Eiser verblijft al sinds 1992 in Nederland. Vanwege zijn seksuele geaardheid is terugkeer naar Iran niet mogelijk.

2.4 Verweerder is van oordeel dat van bijzondere hardheid als bedoeld in artikel 4:84 Awb geen sprake is. In de visie van verweerder kunnen slechts bijzondere omstandigheden die niets van doen hebben met de motieven die aan de totstandkoming van de Regeling en het daarop gebaseerde beleid ten grondslag hebben gelegen, aanleiding geven om af te wijken van dit beleid. Daarvan is volgens verweerder in het onderhavige geval niet gebleken.

Overwegingen

2.6 Krachtens artikel 3:6, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) juncto artikel 3.17a aanhef en onder b Voorschrift Vreemdelingen (VV) kan verweerder ambtshalve een reguliere verblijfsvergunning op grond van "afwikkeling nalatenschap oude Vreemdelingenwet" verlenen. In verweerders beleid, opgenomen in Vc B 14/5 is nader uitgewerkt onder welke voorwaarden deze vergunning door verweerder kan worden verleend.

AWB 08/7790

blad 3/3

2.5 Ingevolge paragraaf B14/5.3.1 wordt de verblijfsvergunning op grond van de Regeling evenwel niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde. Dit is ondermeer het geval indien wegens een misdrijf een veroordeling tot een gevangenisstraf heeft plaatsgevonden of een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd en het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van de straf(fen) of maatregel(en) in totaal tenminste één maand bedraagt.

2.6 Niet in geschil is dat deze contra indicatie zich in casu voordoet. Wat partijen verdeeld houdt is de vraag of er bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 4:84 Awb zijn, die maken dat verweerder van het door hem gevoerde en bovenaangehaalde beleid had moeten afwijken.

2.7 De rechtbank is van oordeel dat dit niet het geval is en overweegt daartoe als volgt. Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) blijkt dat bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 4:84 Awb andere omstandigheden moeten zijn dan die welke aanleiding vormden voor het uitvaardigen van het hier aan de orde zijnde specifieke beleid. Verder is vaste jurisprudentie dat omstandigheden die door de strafrechter zijn beoordeeld of hadden kunnen worden beoordeeld, evenmin bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 4:84 Awb zijn. De door eiser aangevoerde omstandigheden vallen ofwel onder de redenen waarom de Regeling tot stand is gekomen, ofwel onder het beoordelingskader van de strafrechter. Verweerder heeft dan ook geen toepassing hoeven geven aan artikel 4:84 Awb.

2.8 Uit het vorenoverwogene vloeit voort dat het beroep ongegrond is.

2.9 Er bestaat geen aanleiding een partij te veroordelen in de proceskosten.

3. Bestlissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. T.F. Bruinenberg, rechter, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Wind, griffier en in het openbaar uitgesproken op 3 augustus 2009.

de griffier

de rechter

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 6 AUG 2009

Voor kopie conform
De griffier van de
rechtbank te
Groningen.

RECHTS HULP
ADVOCATEN
NOORD

Per fax vooruit: 070 - 365 13 80

Raad van State
Afdeling Bestuursrecht
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE
AANGETEKEND

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
01 SEP. 2009	
ZAAKNR. 200906795	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Vestiging Groningen

Postbus 47
9700 AA Groningen
Stedumermaar 8
9735 AC Groningen
(t) 050 - 547 47 60
(f) 050 - 313 85 88
(e) info.gron@rechtshulpnoord.nl

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

<i>Datum</i>	1 september 2009	<i>Van</i>	mw. mr. N.B. Swart, advocaat
<i>Uw kenmerk</i>	087790	<i>Doorkiesnr</i>	050-5474778 (secr.)
<i>Ons kenmerk</i>	10037871/215/jl	<i>E-mail</i>	b.swart@rechtshulpnoord.nl
<i>Betreft</i>	Hoger beroep gericht tegen de beslissing van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen van 3 augustus 2009.	<i>Bijlage(n)</i>	1

Geacht college,

Bij de uitspraak van 3 augustus 2009, verzonden 6 augustus 2009 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen vreemdelingenkamer, het beroep van appellant ongegrond verklaard. Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de rechtbank. Namens appellant wordt hoger beroep aangetekend. Ondergetekende verklaard voor het instellen van het hoger beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

De Procedure

Op 11 december 2007 is bezwaar gemaakt tegen het besluit van de IND, dat de heer Davari Shalamzari niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van de regeling afwikkeling nalatenschap vreemdelingenwet. Op 6 februari 2008 is het bezwaar niet ontvankelijk verklaard. Op 3 maart 2008 is hiertegen beroep ingesteld. Op 6 februari 2009 heeft de IND het besluit ingetrokken en een nieuw besluit genomen.

In dit besluit is het bezwaar ongegrond verklaard.

Grievan

Grief 1.

Onder het kopje 2 "overwegingen", overweegt de rechtbank dat het thans ingestelde beroep geacht wordt louter te zijn gericht tegen het nieuwe besluit op bezwaar van 6 februari 2009. Deze overweging van de rechtbank is onjuist. Het beroep richt zich ook nog op het oude besluit voor zover daarin is besloten niet over te gaan tot vergoeding van de proceskosten. De rechtbank legt artikel 6:19 lid 1 verkeerd uit. Artikel 6:19 Awb bepaald immers dat indien een bestuursorgaan een besluit heeft genomen als bedoeld in artikel 6:18, het beroep mede wordt geacht te zijn gericht tegen het nieuwe besluit. Dit betekent dat de rechtbank zich moet uitlaten over het beroep tegen de beslissing van 6 februari 2008 voor zover hierbij nog belang bestaat. Dit

belang is nog aanwezig voor zover het de proceskosten betreft. Ten onrechte heeft de rechtbank zich slechts uitgelaten over het beroep tegen het nieuwe besluit op bezwaar van 6 februari 2009.

Grief 2.

De rechtbank overweegt in rechtsoverweging 2.7 dat er geen sprake is van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 4:84 AWB, omdat de aangevoerde omstandigheden ofwel omstandigheden zijn die door de strafrechter zijn beoordeeld ofwel omstandigheden zijn op grond waarvan de pardonregeling tot stand is gekomen.

Dit is onjuist. Ten aanzien van de heer _____ zijn de volgende bijzondere omstandigheden aangevoerd: Hij is op leeftijd, heeft een broze gezondheid en is besmet met het HIV-virus. Hij verblijft sinds 1992 in Nederland en al sinds 1979 buiten Iran. Vanwege zijn seksuele geaardheid kan hij niet terugkeren naar Iran. De IND heeft besloten hem niet ongewenst te verklaren. Hij verblijft al 16 jaar in de opvang en al ruim negen jaar loopt de procedure in verband met zijn medische noodsituatie. Nu die situaties waarin niet tot uitzetting wordt overgegaan en ook geen vergunning wordt verstrekt tot een minimum beperkt moeten blijven, is er alle reden de bijzondere omstandigheden van de heer _____ in een hoorzitting te bespreken en op grond van 4:84 Awb mee te wegen. Ten onrechte is dit niet gebeurd.

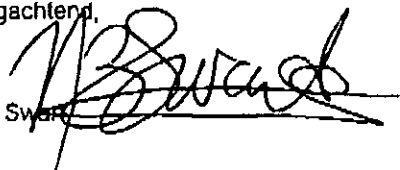
Grief 3.

De rechtbank legt artikel 4:84 Awb te beperkt uit. Artikel 4:84 bepaald dat het bestuursorgaan handelt overeenkomstig de beleidsregel tenzij dat voor 1 of meer belanghebbende gevolgen zal hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot en met de beleidsregel te dienen doelen. De omstandigheden waarin artikel 4:84 op wordt gedoeld, zijn omstandigheden die niet reeds in de beleidsregels zijn verdisconteerd. Dit is wat anders dan zoals de rechtbank stelt, omstandigheden op grond waarvan de pardonregeling tot stand is gekomen.

Conclusie

Ik verzoek u het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en de IND te veroordelen in de proceskosten. Ik verzoek u de griffiekosten in mijn rekening courant te boeken.

Hoogachtend,

N.B. Swart

bijlage: bestreden beslissing.